

[Socialministeren]

til boligstøtte, selv – eventuelt i fornødent samråd med pårørende eller andre – tager stilling til spørgsmålet om indgivelse af ansøgning om individuel boligstøtte samt underskrift heraf.

Såfremt ansøgeren har en værge, fordi den pågældende ikke er i stand til selv at varetage sine interesser, skal ansøgningen i stedet underskrives af værgen.

Med hensyn til tilbagebetaling af individuel boligstøtte gælder efter boligstøttelovens § 43, at ansøgeren skal oplyse kommunalbestyrelsen om alle forhold, der kan medføre nedsættelse eller bortfald af boligstøtten.

Viser det sig, at støttemodtagerens indkomst har været højere end den indkomst, der er lagt til grund ved boligstøtteberegningen, eller har ansøgeren undladt at give meddelelse til kommunen om andre forhold, kan kommunen kræve tilbagebetaling af boligstøtten.

Boligministeriet er af den opfattelse, at det er en forudsætning for, at kommunen kan kræve tilbagebetaling af boligstøtten, at ansøgeren eller dennes værge har underskrevet ansøgningen om udbetaling af individuel boligstøtte.

For så vidt angår beboerindskud, fremgår det af § 16, stk. 4, i lov om boliger for ældre og personer med handicap, at kommunen skal yde et beløb til dækning af indskud til beboere på plejehjem eller i beskyttet bolig, der ombygges til ældrebolig, når disse genhuses i ældreboliger eller ældreegnede almennyttige boliger.

Af forarbejderne til bestemmelsen (tillægsbetænkning til L 179 afgivet af Folketingets Boligudvalg den 15. april 1993) fremgår klart, at det nævnte indskud alene er en sag mellem kommune og udlejer og hverken involverer lejer eller dennes eventuelle bo.«

Socialministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som generelt om retstilstanden på området har oplyst følgende:

»Repræsentationsspørgsmål kan i nogle tilfælde løses ved at benytte fuldmagter, jf. aftalelovens kapitel 2. Meddelelse af fuldmagt forudsætter imidlertid, at fuldmagtsgiveren er habil ved fuldmagtens udstedelse. Retsvirkningen fremgår af aftalelovens § 10. Herefter bliver den, som har givet en anden fuldmagt til at foretage en retshandel, umiddelbart berettiget og forpligtet over for tredjemand ved retshandel, som fuldmægtigen foretager i fuldmagtsgiverens navn og inden for fuldmagtens grænser.

Fuldmagter kan meddeles ved en mundtlig eller skriftlig viljeerklæring fra fuldmagtsgiverens side, men også anden optræden, navnlig hvad man kan kalde bevidst passivitet fra vedkommendes side, kan efter omstændighederne skabe fuldmagt.

Fuldmagten bortfalder ikke, selv om fuldmagtsgiveren senere mister evnen til at handle fornuftsmæssigt. Bliver fuldmagtsgiveren umyndiggjort, erhverver tredjemand derimod som hovedregel ikke ved retshandel med fuldmægtigen anden retsstilling over for den umyndiggjorte, end tredjemand ville have erhvervet, hvis retshandelen var foretaget med den umyndiggjorte selv, jf. aftalelovens § 22.

Efter aftalelovens § 25, stk. 1, indestår den, der optræder som fuldmægtig for en anden, for, at vedkommende har fornøden fuldmagt. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor der ikke bestod et fuldmagtsforhold, eller hvor fuldmægtigen har overskredet fuldmagtens grænser. I disse situationer er fuldmagtsgiveren ikke bundet af fuldmægtigens dispositioner, men fuldmægtigen er erstatningsansvarlig over for tredjemand. Efter bestemmelsen i aftalelovens § 25, stk. 2, kommer bestemmelsen i § 25, stk. 1, bl.a. ikke til anvendelse, hvis tredjemand vidste eller burde vide, at fuldmægtigen ikke havde fornøden fuldmagt.

Det følger af myndighedslovens § 65, at en aftale, der er indgået af en person, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt, ikke er bindende for vedkommende.

Bestemmelsen i myndighedslovens § 65 suppleres af regler i aftaleloven om ugyldige viljeerklæringer.

For demente er der mulighed for at iværksætte umyndiggørelse i formueretlig henseende, jf. myndighedslovens § 2. Formueretlig umyndiggørelse medfører, at den pågældende bliver umyndig og dermed ikke selv kan råde over sin formue eller forpligte sig ved retshandler, medmindre andet er bestemt, jf. myndighedslovens § 34. Retten til at råde tilkommer efter myndighedslovens § 45 i stedet den umyndiggjortes værge, som bl.a. har til opgave at repræsentere den umyndiggjorte i retlige forhold vedrørende formuen. En person, der er formueretligt umyndiggjort, kan tillige umyndiggøres i personlig henseende. Retsvirknin-